

LBRIS

We know
books

Verdens kuleste gjeng

2. Kokkekaos

Text: Maja Lunde

Illustrații: Tegnehanne

© 2015 Kagge Forlag AS

© Editura Univers, 2022

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii Univers.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LUNDE, MAJA

Cea mai cool găscă din lume / Maja Lunde ; desene de Tegnehanne ;
trad. de Ivona Berceanu. - București : Univers, 2022

2 vol.

ISBN 978-973-34-1421-6

Vol. 2 : Haos în bucătărie. - 2022. - ISBN 978-973-34-1415-5

I. Tegnehanne (il.)

II. Berceanu, Ivona (trad.)

821.113.5

Colecția UNICORN UNIVERS

Colecție coordonată de Ioana Chicet-Macoveiciuc

Redactare Alina Hlinski, Cătălina Chiricheș

Tehnoredactare Constantin Niță

Corectură Georgiana Damian

ISBN 978-973-34-1415-5

Tipărit la Tipografia Art

Maja Lunde
Desene de Tegnehanne

Cea mai cool găscă din lume

Traducere de
Ivona Berceanu

2

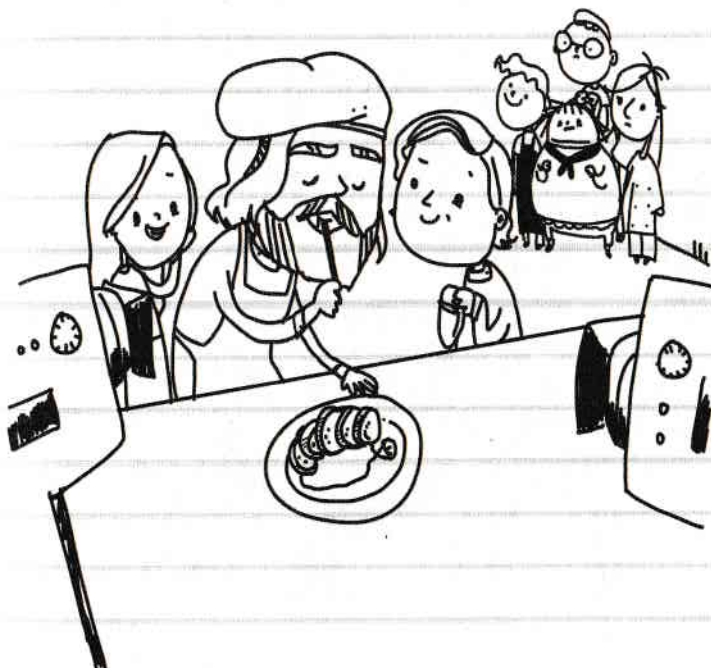

HAOS ÎN BUCĂTĂRIE

Editura Univers

Cum a început totul

Bucătarul-șef Kjell-Charlie stătea aplecat deasupra farfuriei lui Markus și a Corneliei și-a luat o înghițitură uriașă. Cameramani s-au apropiat ca să prindă fiecare detaliu. Erau mulți cameramani, multă mâncare, iar clasa de alimentație și sănătate era plină, atât cu oameni de televiziune, cât și de cabluri și reflectoare. Era așa de cald, că sudoarea îmi curgea de pe frunte.

Dar pe Kjell-Charlie, după câte se pare, nu îl deranja că era cald. El era preocupat doar de mâncare.

- Delicios! a spus el zâmbind. Perfect prăjit. Și șosul... are o consistență fantastică... moale și cremos, exact așa cum trebuie să fie.

Cornelia și Markus și-au zâmbit cu zâmbetele lor largi. Era un zâmbet special, ca între prieteni. Până și cameramanii au surprins acel zâmbet, atât de limpede, și peste doar câteva săptămâni întreaga Norvegie avea să le vadă zâmbetele, atunci când programul urma să fie difuzat la TV.

Atunci Helena s-a aplecat înspre noi și a șoptit:

Dar Kjell-Charlie chiar așa făcea acum. Tocmai băgase un polonic mare și strălucitor în supă și lua o înghițitură.

- Hmm..., a spus el.

Și apoi nu a mai zis nimic. Dar asta nu înseamnă că nu a scos niciun sunet, fiindcă din gâtul lui se auzeau tot soiul de sunete ca ale unui om care se îneacă:

- Auuuu... Auuuu... AUUUU!

Apoi a început să țopăie prin platou.

- AUUUU!!!! Pișcă!!!

Și apoi... și apoi...

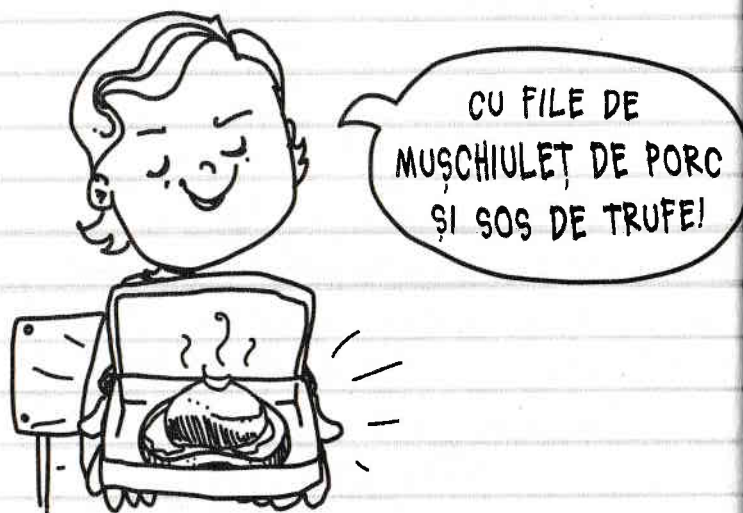
... Nu... Stați puțin.

Acum cu siguranță nu mai înțelegeți nimic. Pentru că lucrurile nu au început tocmai aici. Sigur vă întrebați cine este Kjell-Charlie și de ce gustă el mâncarea? Și de ce sunt oamenii de la televiziune în școala noastră? Și ce s-a putut întâmpla cu supa Corneliei și a lui Markus?

Am să încep cu începutul. Vă promit să vă povestesc totul de-a fir a păr. Pentru că am îndeajuns de multe de povestit. Istorisirea nu începe nici cu Kjell-Charlie, și nici cu cameramanii, și nici cu supa Corneliei și a lui Markus.

Cum a început povestea, de fapt? Hmmm... Ar trebui să mă gândesc mai bine: Da! Acum știu!

A început într-o zi obișnuită de luni, în urmă cu câteva săptămâni. Totul s-a declanșat când Markus, un băiat din clasa noastră, și-a deschis cutia cu mâncare și ne-a arătat ceva ABSOLUT special. Și ceea ce ne-a arătat el a fost... sandwichiul lui.

Ce poate fi așa de special la o felie de pâine? o să vă întrebați. Dar este important să rețineți că aici nu vorbim despre sandwichiul meu sau al vostru, ori al altei persoane. Aici vorbim despre sandwichiul lui Markus. Markus este cool. Îngrozitor de cool. Nu doar cool cu C mare.. COOL, cu O și cu L mare. Și cu o liniuță dedesubt. Uite așa:

COOL!

Prin urmare, este adevărat că ceea ce are el, ceea ce face el, și alții își doresc să aibă sau să facă. Și acum, după câte se pare, Markus a devenit aproape peste noapte un mare bucătar amator.

Probabil că asta nu s-a întâmplat peste noapte, totuși. Probabil că s-a întâmplat peste weekend. În seara de duminică. Pentru că în fiecare duminică seara se difuza la televizor emisiunea *În Bucătăria Școlii cu Kjell-Charlie*. Acest program

dévenise un subiect foarte fierbinte de discuții.

Toți TREBUIE să îl urmărească și, dacă nu apuci să-l vezi, a doua zi ești practic lăsat pe dinafară de ceilalți.

De vreme ce eu oricum sunt lăsată pe dinafară, nu m-am stresat chiar așa de tare să prind emisiunea. Dar i-am auzit pe ceilalți discutând, astfel încât știam despre ce este vorba.

Kjell-Charlie este bucătar, dar seamănă cu o vedetă rock. Are părul lung până la umeri, barbă lungă, călătorește cu o motocicletă imensă prin țară și se oprește în cele mai mici localități imaginabile. În fiecare localitate, trece pe la bucătăria școlii, unde trei echipe formate din elevi concurează pentru a pregăti cea mai gustoasă mâncare, după una dintre rețetele lui.

Cei care fac cea mai bună mâncare câștigă concursul și pot ajunge în finala din Hokksund.

Da, da, ați citit bine: HOKKSUND.

Nu în Oslo, nu. De obicei, ceea ce se petrece la televizor se desfășoară în Oslo. Dar Hokksund este localitatea „originară“, deoarece acela este orașul în care a crescut Kjell-Charlie. Deci acum, dintr-odată, toți elevii claselor a șaptea speră să ajungă în Hokksund.

Kjell-Charlie face mâncare atât de bună, încât toți cei care o gustă aproape că leșină de cât de savuroasă este. Mai ales fetele. Când fetele aproape cad pe spate, Kjell-Charlie doar le zâmbeste, în timp ce se scarpină în barba lui cool, își scutură pletele lungi până la umeri, prinse sub boneta de bucătar, și spune: „Relaxați-vă, acesta este doar începutul.“

Și aici îi dau dreptate. Pentru că duminica următoare el își face apariția pe micul ecran din nou și pregătește un fel de mâncare și MAI fantastic.

De la început Markus s-a dat în vânt după Kjell-Charlie. Dar acum el nu se mai rezuma la a-l URMĂRI pe Kjell-Charlie la televizor. Acum el își găsisse

inspirația pentru a face mâncare. De aceea avea mușchi file cu sos de trufe în sandvici, în ziua aceea de luni.

Toți ceilalți din clasă s-au adunat în jurul lui și au MORMĂIT neîncrezători, în timp ce strigau chestii precum:

- Ai făcut tuu asta singur?
- Super gustos!
- Uau!
- Ce fantastic!
- Arată absolut delicios!
- Ohhh, sunt nebun de invidie!

De fapt, nu toți s-au mirat. Pentru că în spatele meu s-a auzit un sunet care semăna mai degrabă cu „GÂRRR“. M-am răsucit și am zărit-o acolo pe Helena. Ea părea să fie oricum, numai impresionată nu. În ochii ei mici și cenușii strălucea ceva ce nu mai văzusem până atunci. Era sclipirea aceea care prevestea intrarea în luptă.

- File de mușchiuleț de porc cu sos de trufe pe pâine?!?! a șuierat ea în șoaptă. Oare mie de ce nu mi-a venit ideea asta?!

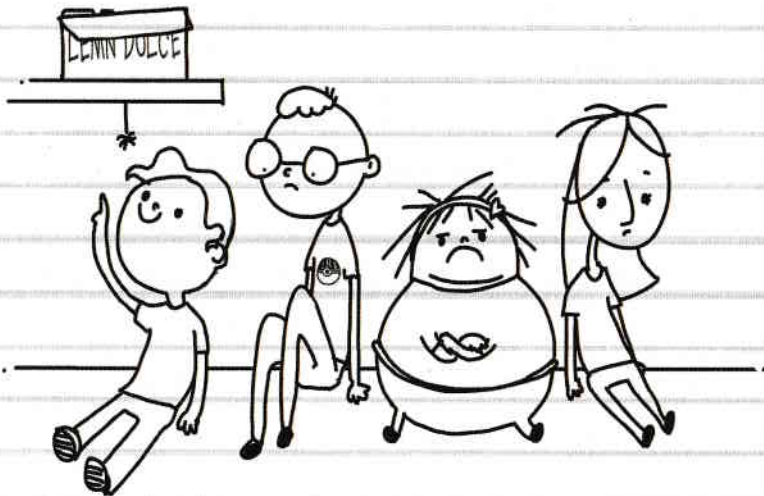
- Stați calmi, a spus Markus. Nu Helenei, ci tuturor celor care stăteau în jurul lui. Acesta nu este decât începutul.

Din nou am auzit-o pe Helena pufnind în spatele meu.
- Aici chiar are dreptate!

Și el chiar avea dreptate, fiindcă acel pachetel cu mâncare, într-o zi banală de luni din septembrie, a constituit începutul a ceea ce avea să devină HAOS ÎN BUCĂTĂRIE.

Carne și sânge

Noi, adică vreau să spun gașca, mai exact Helena, Ivan, Alfred și cu mine, Bjørg, ne-am adunat în garajul Helenei în după-amiaza aceea, ca de obicei. Dar lucrurile nu erau tocmai ca de obicei, din păcate. Nu mai sporovăiam ca de obicei, nu mai mâncam dulciuri cum obișnuiam și, din acest motiv, nu ne mai simțeam așa de bine ca mai demult. Și noi chiar ne simțeam bine împreună de obicei.

Helena ne spune că suntem Cea mai cool gașcă din lume, dar această denumire este mai mult un fel de dorință decât realitate, deoarece noi nu suntem cei mai cool din lume. Și nici cei mai cool din Granlia, nici cei mai cool din școală, nici cei mai cool din clasă. Nici măcar nu ne apropiem de acest titlu.

Noi suntem chiar opusul.

Dar asta nu contează așa de mult, pentru că atunci când suntem împreună, ne simțim cool. Nimeni din lume nu se poate simți atât de cool – și în felul acesta, noi tot suntem Cea mai cool gașcă din lume.

Dar fix în după-amiaza aceea nu ne mergea prea cool. Motivul era Helena. Măsura garajul în sus și în jos. În sus și în jos.

– File de mușchiuleț de porc, mormăia în sine ea și făcea o piruetă pe călcâie. Kjell-Charlie, zicea ea, făcând iarăși cale-ntoarsă.

Noi trei stăteam și ne uitam la ea. Știam că nu dădea semne prea bune, chiar deloc, fiindcă